DOSAR nr. 1-24134753-38-1-26112024 (1-135/2024),
nr. cauzei la urmărirea penală 2024350219
–Beregoi Constantin – art.192[1] alin.(1) Cod penal

S E N T I N Ţ Ă
ÎN NUMELE LEGII

20 iunie 2025 or. Telenești

Judecătoria Orhei (sediul Telenești)
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător - Gheorghe Ciobanu
Grefier - Ina Meleca, Rodica Negruță

Cu participarea:
Acuzatorului de stat,
procuror în Procuratura Orhei, Oficiul Telenești - Eugeniu Țîgău
Părții vătămată -Iulian Iovu
Apărătorilor inculpatului Beregoi Constantin, avocatul - Andrei Vrăjitoru, Ion Luchian
În lipsa:
Avocatului părții vătămate Iovu Iulian -Calin Melinteanu
Inculpatului -Constantin Beregoi,

a examinat în ședință de judecată publică, cauza penală de învinuire a lui,

Beregoi Constantin, născut la *****, IDNP *****, cu viză de domiciliu raionul I*****, celibatar, fără persoane la întreținere, neangajat în câmpul muncii, nesupus militar, studii medii, cetățean al Republicii Moldova, anterior judecat prin,

Sentința Judecătoriei Anenii Noi din 04 iulie 2023, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 150 (una sută cincizeci) ore,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.192[1] alin.(1) Cod penal,

Procedura de citare legală a fost executată.

Acuzatorul de stat Eugeniu Țîgău a solicitat ca inculpatul Beregoi Constantin să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.192[1] alin.(1) Cod penal și să-i fie stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani.

A solicitat admiterea acțiunii civile înaintate de către partea vătămată Iovu Iulian cu încasarea de la inculpatul Beregoi Constantin a sumei de 287462,33 (două sute optzeci și șapte mii patru sute șaizeci și doi,33) lei și 3500 (trei mii cinci sute) euro cu titlu de prejudiciul material cauzat prin infracțiune și suma de 50000 (cincizeci mii) lei cu titlu de prejudiciul moral.

Partea vătămată Iovu Iulian a solicitat admiterea acțiunea civilă cu încasarea de la inculpatul Beregoi Constantin în beneficiul său Iovu Iulian a sumei de 287462,33 (două sute optzeci și șapte mii patru sute șaizeci și doi,33) lei și 3500 (trei mii cinci sute) euro cu titlu de prejudiciul material cauzat prin infracțiune și suma de 50000 (cincizeci mii) lei cu titlu de prejudiciul moral.

Apărătorul inculpatului Beregoi Constantin, avocat Ion Luchian, a solicitat să fi stabilită în privința lui Beregoi Constantin pedeapsa închisorii cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei.

A solicitat respingerea acțiunii civile înaintată de partea vătămată Iovu Iulian.

Cauza examinată în procedură generală.

Termenul de examinare a cauzei: 26 noiembrie 2024 – 20 iunie 2025.

Cu referire la materialele cauzei penale şi a probelor administrate şi cercetate în şedinţa de judecată, instanța de judecată,-

A C O N S T A T A T:

1.1.**Beregoi Constantin,** în noaptea de 13 spre 14 august 2024, ora exactă ne fiind stabilită, aflându-se în raionul Telenești, localitatea Sărătenii Veci în preajma domiciliului lui Adrian Munteanu urmărind scopul răpirii dar nu și a însușire automobilul de marca ***** cu numere de înmatriculare ***** ce aparține cu dreptul de proprietate lui Iulian Iovu, profitând de lipsa de prudență a celui din urmă, a sustras cheile de la automobil, s-a urcat la volanul automobilului în cauză cu scopul de a se plimba prin localitatea Sărătenii-Vechi din raionul Telenești.

Ulterior, tot la data de 14 august 2024 în rezultatul comiterii unui accident rutier soldat cu deteriorarea automobilul în cauză, acesta a fost abandonat în apropiere de ieșirea din localitatea Sărătenii-Vechi din raionul Telenești.

Prin acțiunile sale intenționate Beregoi Constantin, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.192[1] alin.(1) Cod penal al Republicii Moldova, individualizată prin Răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire.

PROCEDURA

2.1. În ședința de judecată inculpatul Beregoi Constantin nu s-a prezentat. În acest sens, în conformitate cu art. 176, 185, 186, 321 alin. (2) și (5), 342 din Codul de procedură penală, prin încheierea din 13.03.2025, instanța a dispus investigații de căutare a inculpatului Beregoi Constantin.

2.2. Iar, potrivit prevederilor art.351 și art.352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în lipsa inculpatului Beregoi Constantin.

3.1. **Poziția acuzatorului de stat**

Acuzatorul de stat Eugeniu Țîgău, procuror în Procuratura Orhei, Oficiul Telenești, în ședință de judecată a susținut că vina inculpatului Beregoi Constantin în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192[1] alin.(1) Cod penal, a fost dovedită pe deplin.

În susținerea poziției sale a invocat următoarele probe: *Declarațiile părții vătămate Iulian Iovu; Declarațiile martorului Daniel Deliceban; Declarațiile martorului Eugeniu Barbaroș; Documentele4 materialului înregistrat în R-2 a IP Telenești nr.2626 la 14.08.2024.*

A solicitat să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute 192[1] alin.(1) Cod penal și respectiv, adoptarea unei sentințe de condamnare în privința inculpatului Beregoi Constantin și a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani.

Partea vătămată Iovu Iulian a susținut acțiunea civilă și a solicitat admiterea acțiunii civile cu încasarea de la Beregoi Constantin în beneficiul său Iovu Iulia sumei de 287462,33 (două sute optzeci și șapte mii patru sute șaizeci și doi,33) lei și 3500 (trei mii cinci sute) euro cu titlu de prejudiciul material cauzat prin infracțiune și suma de 50000 (cincizeci mii) lei cu titlu de prejudiciul moral. A mai declarat că renunță la pretenția încasării cheltuielilor de asistență juridică.

Cu referire la stabilirea pedepsei în privința inculpatului Beregoi Constantin o lasă la discreția instanței de judecată.

3.2. **Poziția părții apărării**

Apărătorul inculpatului Beregoi Constantin, avocatul Ion Luchian, a declarat ca Beregoi Constantin urmează a fi recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 192[1] alin.(1) Cod penal, or, Beregoi Constantin la faza de urmărire penală și-a recunoscut vinovăția, a acceptat să fie audiat în calitate de bănuit, învinuit, iar în acest sens a depus declarații în cursul urmării penale, în cadrul căreia a manifestat o căință sinceră față de cele comise.

Susține că, aceste circumstanțe urmează a fi luate în calcul la stabilirea pedepsei, din care considerente solicită stabilirea pedepsei sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Referitor la acțiunea civilă solicită să fie respinsă, or, partea vătămată la acțiunea civilă a anexat raportul de evaluare a pagubei pricinuite, dar consideră că organul de urmărire penală urma să prezinte costul pe piața a unei astfel de mașini. De asemenea, solicită respingerea prejudiciului moral, deoarece consideră că prin acțiunile inculpatului Beregoi Constantin s-a adus atingeri drepturilor patrimoniale, dar nu celor nepatrimoniale. Astfel, toate aceste circumstanțe determină respingerea acțiunii civile.

3.3.**Argumentele inculpatului**

Inculpatul Beregoi Constantin în ședința de judecată nu s-a prezentat, acesta s-a ascuns de la de la prezentarea în instanţă, astfel, instanța a reținut aprecierile Curții Constituționale expuse în punctele 37-39 ale Hotărârii nr.3 din 24 ianuarie 2023, care prevede că nici spiritul articolului 6 din Convenție nu împiedică o persoană să renunțe,

expres sau tacit, la garanțiile procesului echitabil. Renunțarea trebuie stabilită de o manieră lipsită de echivoc și trebuie însoțită de garanții minime comensurabile cu importanța sa. Renunțarea nu poate contraveni vreunui interes public (Sejdovic v. Italia [MC], 1 martie 2006, § 86; V.C.L. și A.N. v. Regatul Unit, 16 februarie 2021, § 201).

În particular, nu există o încălcare a dreptului la un proces echitabil atunci când persoana acuzată a fost informată cu privire la data şi la locul procesului sau atunci când a fost apărată de către un avocat pe care l-a mandatat în acest scop. Aceste considerente au stat la baza concluziei Curții Europene privind lipsa unei încălcări a articolului 6 din Convenție în cauzele Medenica v. Elveţia, 14 iunie 2001, §§ 56–59; Dijkhuizen v. Olanda, 8 iunie 2021, §§ 59- 62).

Prin urmare, conform prevederilor art.321 alin.(6) CPP, instanța a dispus examinarea cauzei penale în lipsa inculpatului, anunțat în căutare.

3.4. **Probele acuzării**

-*Declarațiile părții vătămate Iulian Iovu* care în ședință de judecată a declarat că la 13 august 2024 a efectuat niște lucrări în construcție în satul Sărătenii Vechi, raionul Telenești, la Munteanu Adrian. Menționează că a efectuat lucrării împreună cu Beregoi Constantin și Delinceban Daniel. Munteanu Adrian a făcut o masă și împreună au mâncat, iar la ora 23.00 a mers la culcare. A doua zi, dimineața, în jurul orei 07.06 min., n-a găsit mașina, care a lăsat-o la poartă, iar cheia în buzunarul de la pantaloni scurți. Atunci, a mers în odaia unde dormea Beregoi Constanti ca să-l întrebe dacă cunoaște unde ar putea fi mașina, la care i-a comunicat că nu cunoaște. Atunci, a sunat la 112, după care împreună cu Daniel Deliceban au mers prin sat să caute mașina. În timp, când s-a pornit a fost telefonat de la poliție și i-a comunicat, că au găsit mașina avariată și că se află la parcarea din municipiul Orhei. Apoi, a fost telefonat de Beregoi Constantin și i-a comunicat că i-a luat mașina și a făcut accident rutier.

Susține că în acea zi a mers la poliție dar nu a depus plângere deoarece Beregoi Constantin i-a promis că-i va întoarce paguba, pentru care a scris o recipisă că în 2-3 zile îi repară prejudiciul material.

Indică că, Beregoi Constantin a vândut automobilul, dar nu a luat banii, deoarece dorea să-i cumpere automobil. Astfel, nu a primit nici un ban de la Beregoi Constantin, dar îi tot promite că o să-i dea 3000 eur, iar restul sumei îi va restitui treptat.

Menționează că, mașina costa 15000 Eur, dar Beregoi Constantin a vândut-o cu 2500 eur.

A solicitat admiterea acțiunii civile în partea încasării prejudiciului material în sumă de 287462,33 lei conform raportului de expertiză și a prejudiciului moral.

-*Declarațiile martorului Deliceban Daniel Oleg* care în ședință de judecată a declarat că atât pe inculpatul Beregoi Constantin cât și pe partea vătămată Iovu Iulian îi sunt cunoscuți, deoarece sunt din aceiași localitate, raionul I*****.

A declarat că la data de 07 august 2024 împreună cu Iovu Iulian și Beregoi Constantin a mers în satul Sărătenii Vechi, raionul Telenești pentru efectuarea lucrărilor de construcție. A lucrat la Munteanu Adrian până la data de 13 august 2024, însă a rămas pentru a doua zi și Munteanu Adrian i-a pus la masă.

Susține că, Munteanu Andrian împreună cu Beregoi Constantin au consumat băuturi alcoolice. El cu Iovu Iulia au mers la culcare, dar Munteanu Adrian cu Beregoi Constantin au rămas.

Menționează că, dimineața când s-a trezit mașina nu era la poartă. Iovu Iulian l-a întrebat pe Beregoi Constantin unde este mașina, la care el i-a răspuns să-și o caute. Atunci, Iovu Iulian a sunat la poliție și colaboratorii de poliție i-au comunicat că mașina a fost implicată în accident rutier. Astfel, Iovu Iulian din nou l-a întrebat pe Beregoi Constantin și ultimul i-a comunicat că a luat mașina și s-a deplasat până la stația Peco pentru a cumpăra o sticlă de rachiu, dar când se întorcea a fost orbit de lumina de la faruri a unei mașini și a făcut accident rutier

-Declarațiile martorului Barbaroșa Eugenia care în ședință de judecată a declarat că pe inculpatul Beregoi Constantin îl cunoaște, deoarece în vara anului 2024, în jurul orei 01.00, a fost telefonat de către un angajat al parcării speciale din municipiul Orhei și i-a propus să cumpere un automobil accidentat, dar nu cunoaște dacă a fost accidentat în acea seară sau în alta, însă i-a comunicat că automobilul avariat este pe evacuator.

Menționează că, s-a deplasat la stația Peco din satul Ratuș raionul Criuleni, a văzut automobilul și le-a propus suma de 3500 eur pentru automobil, însă conducătorul evacuatorului și Beregoi Constantin au solicitat suma de 5000 eur, respectiv 4ei nu s-au înțeles. Ulterior, tot în acea noapte, aproximativ ora 03:00, a fost telefonat de Beregoi Constantin de pe numărul de telefon cu număr 068769637 și i-a comunicat că este de acord cu suma de 3500 eur. Astfel, în lipsa sa, la parcarea sa privată din satul Pelivan au adus și au descărcat automobilul variat. Dimineața a examinat pagubele la automobil și a doua zi la el a venit Beregoi Constantin împreună cu o persoană de gen masculin, pe care nu o cunoaște și i-a achitat suma de 2000 eur.

A concretizat că, Beregoi Constantin verbal i-a comunicat că este proprietarul automobilului, dar nu a verificat. Inițial i-a transmis suma de 2000 eur, după care la trei-patru zile i-a mai transmis o mie eur și atunci Constantin i-a comunicat că îi va perfecta actele, deoarece automobilul aparține unui prieten cu care lucrează la construcție, că el i-a avariat automobilul și că proprietarul automobilul dorește să-i procure un alt automobil. De asemenea sub pretextul că proprietarul automobilului dorește să-i procure un alt automobil, Beregoi Constantin l-a telefonat și i-a cerut suma restantă de 500 eur, care i-a transmis și tot atunci a solicitat numărul de telefon al proprietarului.

Susține că, a fost informat de anchetatorul de la IP Telenești că automobilul este obiectul unei cauze penale și că nu este permis efectuarea unor lucrării la automobil, respectiv a întocmit un contract de împrumut pentru a asigura suma transmisă lui Beregoi Constantin.

Relevă că, la parcarea sa s-a prezentat un expert de la compania de asigurării împreună cu organul de urmărire penală și au efectuat evaluarea acestuia.

A mai declarat că pe piața automobilul costă la 15000 eur.

- *Ordonanța din 17 octombrie 2024,* conform căreia au fost recunoscute în calitate de mijloc material de probă și anume Copii din materialul înregistrat în R-2 a IP Telenești nr.2626 la 14 august 2024 anexate de agentul de constatare la plângerea depusă de Iulian Iovu la 30 septembrie 2024 :

- Copia Raport privind recepționarea informației telefonice despre comiterea unei fapte ilicite, din care rezultă că la data de 14.08.2024, la ora 02:45 cet. Slutu Leomid în timp ce se deplasa pe traseul Chișinău -Bălți , în localitatea Sărătenii Vechi, r. Telenești a depistat un automobil de model ***** tamponat într-un copac și abandonat.

- Copia Procesului -Verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 14.08.2024;

- Copia Procesului -Verbal de examinare a vehiculului de model ***** din 14.08.2024;

- Copia Procesului -Verbal de ridicare și aducere a vehiculului la parcarea specială;

- Copia Raport privind recepționarea informației telefonice despre comiterea unei fapte ilicite, din care rezultă că la data de 14.08.2024, la ora 07:54 min Iovu Iulian a depistat lipsa automobilului personal de model *****.

- Copia Procesului -Verbal de testare alcoolscopice cu mijlocul tehnic omologat și verificat metrologic cu copia tichet Drager 8510 cu nr. ARNH -0415 din care rezultă ă Beregoi Constantin a fost testat alcoolscopic cu apăratul Drager la data de 14.08.2024, la ora 10:06 min și în aerul expirat de acesta avea o concentrație de alcool de 0,35 mg/l.

- Copia îndreptare din care rezultă că Beregoi Constantin la data de 14.08.2024 a fost îndreptat către Instituția medicală sanitară publică a Spitalului Raional Telenești pentru a fi examinat în vederea stabilirii stări de ebrietate și natura ei, însă Beregoi Constantin s-a refuzat, consemnând pe verso refuzul.

- Copia Procesului -Verbal cu privire la contravenție Seria nr. MAI 06214799 din care rezultă că Beregoi Constantin la data de 14.08.2024 a fost sancționat în baza art. 242 alin (2) Cod Contravențional;

- Copia Procesului -Verbal cu privire la contravenție Seria nr. MAI 06214800 din care rezultă că Beregoi Constantin la data de 15.08.2024 a fost sancționat în baza art. 233 alin (21) Cod Contravențional;

- Copia Procesului -Verbal cu privire la contravenție Seria nr. MAI 06659682 din care rezultă că Beregoi Constantin a comis o contravenție prevăzute de art. 231 alin (2) și art. 243 alin (2) Cod Contravențional. /f. d.12-30/

- *Ordonanța din 17 octombrie 2024,*conform căreia au fost recunoscute în calitate de mijloc material de probă și anume -Copia certificatului de înmatriculare a automobilului de model *****cu numerele de înmatriculare ***** ce aparține lui Iulian Iovu; -Copia recipisă din data de 14.08.2024; -Copia raport de expertiză efectuată la automobilul de model *****cu numerele de înmatriculare *****. /f.d.35-70/

-*ordonanța din 16 octombrie 2024,* conform căreia a fost recunoscute în calitate de corp delict Automobilul de marcă „*****” cu n/î ***** ce aparține lui Iulian Iovu ridicat prin procesul verbal din 10 octombrie 2024 de la Iulian Iovu în temeiul ordonanței organului de urmărire penală din aceiași dată.

Concomitent, fiind examinat prin procesul verbal din data de 10 octombrie 2024 s-au stabilit multiple defecțiuni la automobilul supus examinării.

Automobilul fiind transmis spre păstrare la autoservisului ÎI „Barbaroșa Eugeniu”. /f.d.84-91/

- *Ordonanța din 17 octombrie 2024,*conform căreia au fost recunoscute în calitate de mijloc material de probă și anume 4 file A4 capturi de ecran ridicate în copii prin

procesul verbal din 10 octombrie 2024 de la Eugeniu Barbaroșa în temeiul ordonanței organului de urmărire penală din aceiași dată.

Imaginile în cauză reprezintă conversația avută la data de 09.10.2024 de Eugeniu Barbaroșa cu Constantin Beregoi pe rețeaua de socializare Viber. /f. d.92-98/

ANALIZA PROBELOR ŞI ÎNCADRAREA JURIDICĂ

4.1. Potrivit art.101 alin.(1) şi (2) Cod procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu–din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

4.2.Conform ordonanței de punere sub învinuire din 06 noiembrie 2024 (f.d.153), dar și potrivit Rechizitoriului din data 16 ianuarie 2025 (f.d.59-62), acțiunile inculpatului Beregoi Constantin au fost încadrate în baza art.192^1 alin.(1) Cod penal.

4.3. Art.192^1 alin.(1) Cod penal, stabileşte răspunderea penală pentru, *Conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de alcool în sânge ce depășește 0,7 g/l sau de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l ori care se află în stare de ebrietate produsă de substanţe stupefiante şi/sau de alte substanţe cu efecte similare.*

4.4. Fapta a fost comisă la data de 06 noiembrie 2024.

4.5. Ultima modificare a normei prevăzute la art. 192^1 alin.(1) Cod penal a fost operată prin Legea privind modificarea unor acte legislative nr.207 din 29.07.2016, în vigoare 07.11.2016.

Prin urmare, prezenta cauză penală urmează a fi examinată în baza legii penale în vigoare la momentul comiterii faptei, care până la momentul examinării cauzei nu a suferit modificări.

4.6. În conformitate cu prevederile art.14 alin.(1) Cod penal, infracţiunea este o faptă (acţiune sau inacţiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție şi pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art.51 alin.(1) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) Cod penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Conform art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

4.7. Potrivit art.385 alin.(1) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanță de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni; 5) dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracțiunea săvârșită; 6) dacă există circumstanțe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului şi care anume; 7) ce măsură de pedeapsă urmează să fie stabilită inculpatului, luând în considerare şi recomandările serviciului de resocializare, dacă o asemenea anchetă a fost efectuată; 8) dacă măsura de pedeapsă stabilită inculpatului trebuie să fie executată de inculpat sau nu; 9) tipul penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii; 10) dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă; 11) dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acțiunea civilă; 12) dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor; 13) ce trebuie să se facă cu corpurile delicte; 14) cine şi în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare; 15) dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului; 16) dacă în privința inculpatului recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii urmează să fie aplicat tratament medical forțat de alcoolism sau narcomanie.

Pentru a ajunge la această concluzie, instanța de judecată a reieșit din cele ce succed.

*Faptul răpirii de către Beregoi Constantin, în noapte de 13 spre 14 august 2024, a automobilului de marca ***** cu numere de înmatriculare *****, fără scop de însușire,* se confirmă prin declarațiile părții vătămate Iovu Iulian și declarațiile martorilor Deliceban Daniel, Barbaroșa Eugeniu, oferite în ședința de judecată, în coraport cu cercetarea nemijlocită a restul mijloacelor de probă în ședință de judecată și administrarea la urmărire penală, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, precum și din limitele învinuirii înaintate, instanţa de judecată consideră că în şedinţă de judecată s-a stabilit cu certitudine vinovăţia inculpatului Beregoi Constantin în comiterea infracțiunii de 192[1] alin.(1) Cod penal.

4.8. *Reieșind din cele expuse supra, instanța de judecată reține următoarele circumstanțe de fapt:*

Beregoi Constantin, în noaptea de 13 spre 14 august 2024, ora exactă ne fiind stabilită, aflându-se în raionul Telenești, localitatea Sărătenii Veci în preajma domiciliului lui Adrian Munteanu urmărind scopul răpirii dar nu și a însușire automobilul de marca ***** cu numere de înmatriculare ***** ce aparține cu dreptul de proprietate lui Iulian Iovu, profitând de lipsa de prudență a celui din urmă, a sustras cheile de la automobil, s-a urcat la volanul automobilului în cauză cu scopul de a se plimba prin localitatea Sărătenii-Vechi din raionul Telenești.

Ulterior, tot la data de 14 august 2024 în rezultatul comiterii unui accident rutier soldat cu deteriorarea automobilul în cauză, acesta a fost abandonat în apropiere de ieșirea din localitatea Sărătenii-Vechi din raionul Telenești.

4.9. În continuare instanța de judecată va da apreciere dacă fapta inculpatului Beregoi Constantin întrunește elementele constitutive ale componenței infracțiunii prevăzute art.192^1 alin.(1) Cod penal.

4.10. *Obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute la art.192^1 alin.(1) Cod penal, în varianta imputată lui Beregoi Constantin, îl formează relațiile sociale relațiile sociale cu privire la posesia asupra mijlocului de transport.

Obiectul material al infracțiunii în cauză îl reprezintă mijlocul de transport, care la rândul său are o existență materială, este creat prin munca omului, dispune de valoare materială și cost determinat, fiind bun mobil și străin pentru făptuitor.

Instanța relevă că în contextul cercetării a locului accidentului rutier din 14 august 2024, se atestă drept obiect al examinării anume un mijloc de transport, înmatriculat conform legii în Rep. Moldova, și anume: automobilul de de marca ***** cu numere de înmatriculare *****, ce aparține cet.Iovu Iulian, născută la 04.07.2002.

Instanța statuează raportat la art. 132 din Codul penal, că prin „*mijloc de transport*” se înțelege orice tip de automobile, tractoare și alte tipuri de mașini autopropulsate, tramvaiele și troleibuzele, precum și motocicletele și alte mijloace de transport mecanice.

Latura obiectivă a infracțiunii, a componenței infracțiunii imputată lui Beregoi Constantin, este exprimată în fapta prejudiciabilă sub formă de răpire, ce se comprimă prin descrierea a 2 semne distincte: a) deposedarea, adică scoaterea mijlocului de transport din posesia victimei și b) imposedarea, adică trecerea mijlocului de transport în posesia și folosința făptuitorului.

Aidoma acțiunii de sustragere, și fapta de răpire are un caracter ilegal în speță, iar ilegalitatea presupune că inculpatului îi lipsește orice drept în privința mijlocului de transport răpit, inclusiv lipsa unei încredințări în legătură cu anumite obligații, servicii sau fără un scop anume, de către proprietarul bunului.

Faptul deposedării și al imposedării se demonstrează în cumul prin întregul ansamblu de mijloace de probă, iar în detaliu se confirmă prin dispunerea de acest bun de către inculpat în momentul accidentării, circumstanțe de fapt confirmate în ședință de judecată de martor și partea vătămată.

Se reţine că în sensul prevederii de la art. 192^1 Cod Penal, acţiunea de răpire trebuie să aibă un caracter ilegal. Ilegalitatea acţiunii de răpire presupune că făptuitorului îi lipseşte orice drept asupra mijlocului de transport pe care îl răpeşte, el violând prevederile normative care reglementează regimul posesiei asupra mijloacelor de transport.

Totodată, ilegalitatea acţiunii de răpire derivă din aspectul juridic al obiectului material al infracţiunii specificate la art. 192^1 Cod penal: mijlocul de transport este străin făptuitorului, iar răpirea are un caracter ilegal, dacă mijlocul de transport nu îi aparţine făptuitorului (sau, eventual, membrilor familiei acestuia), nu i-a fost încredinţat acestuia în legătură cu munca prestată, nu-i revine ca unui titular al proprietăţii comune etc.

Instanța de judecată reține că probele cercetate demonstrează cu certitudine că în speță, automobilul de marca ***** cu numere de înmatriculare *****, ce aparține cu drept de proprietate părții vătămate Iovu Iulian era străin inculpatului Beregoi Constantin, ori acest automobil nu a fost transmis în folosință sau în alt fel inculpatului și nu era autorizat să se deplaseze cu el.

De asemenea, instanța reține că probe care să demonstreze că inculpatul ar fi acționat cu scop de cupiditate nu au fost prezentate, astfel instanța reține că din materialele cauzei rezultă că inculpatul nu a avut scopul de a însuși mijlocul de transport de marca ***** cu numere de înmatriculare *****.

Astfel din materialele cauzei, rezultă că inculpatul a acționat cu scopul de a utiliza temporar respectivul automobil.

La fel, instanța de judecată menționează că în speță, inculpatul a realizat deplasarea mijlocului de transport de model de marca ***** cu numere de înmatriculare *****, adică schimbarea localizării, fapt ce demonstrează intenția sa directă exprimată în răpirea mijlocului de transport.

Astfel, se atestă legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi anume răpirea automobilului de model de marca ***** cu numere de înmatriculare *****de către inculpatul Beregoi Constantin, fără scop de însușire și urmarea imediată, exprimată prin starea de pericol creată pentru relațiile ocrotite prin norma de incriminare.

Instanța de judecată constată, că în rezultatul acțiunilor inculpatului au fost afectate relațiile sociale cu privire la posesia asupra mijlocului de transport.

La caz, inculpatul Beregoi Constantin, prin acţiunile sale a deposedat, adică a scos din posesia proprietarului, automobilul de marca ***** cu numere de înmatriculare *****.

În context, instanța notează că infracțiunea prevăzută la art. 192[1] Cod penal, este o infracțiune formală, ea se consideră consumată din momentul deplasării și ca efect, al schimbării localizării mijlocului de transport.

Latura subiectivă a infracțiunii specificate la art.192[1] alin.(1) Cod penal se caracterizează, înainte de toate, prin vinovăția exprimată în intenție directă. În cele mai frecvente cazuri, ca motive ale infracțiunii în cauză apar: dorința de a face o plimbare cu mijlocul de transport; năzuința de a demonstra abilitățile de conducere a mijlocului de transport; năzuința de a folosi mijlocul de transport la săvârșirea unei alte infracțiuni etc.

Scopul infracțiunii de răpire a mijlocului de transport este un scop special şi anume: scopul folosinței temporare.

Prin „*fără scop de însușire (sustragere)*” în sensul art. 192[1] Cod penal, trebuie interpretată în felul următor: făptuitorul urmărește să-și treacă mijlocul de transport în posesie pentru o perioadă nesemnificativă de timp sau pentru un timp strict determinat nu să-şi treacă mijlocul de transport în stăpânire definitivă, nu să exercite în privința mijlocului de transport toate prerogativele pe care le poate avea un proprietar (mai cu seamă, prerogativa de dispunere).

În concordanță, drept motive ale infracțiunii, neobligatorii la încadrarea juridică, instanța relevă năzuința inculpatului de a se plimba cu mijlocul de transport, desconsiderând normele legale prohibitive de atentare la patrimoniul altei persoane, circumstanțe care sudează latura subiectivă a infracțiunii incriminate.

Subiectul infracțiunii prevăzute la art.192[1] alin.(1) Cod penal, este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei avea împlinită vârsta de 16 ani, era responsabil.

Prin urmare, la momentul comiterii infracțiunii și anume la data de 14 august 2024, inculpatul Beregoi Constantin avea vârsta de 19 ani, respectiv, inculpatul Beregoi Constantin întrunește semnele subiectului infracțiunii prevăzute la art.192[1] alin.(1) Cod penal.

4.11. Reieșind din cele enunțate supra, audiind participanţii la proces, cercetând probele prezentate din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, reieşind din limitele învinuirii înaintate, instanţa de judecată consideră că în şedinţă de judecată s-a stabilit cu certitudine vinovăția inculpatului Beregoi Constantin în comiterea infracțiunii prin răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire, care a fost just încadrată în baza art.192[1] alin.(1) Cod penal.

PEDEAPSA

5.1. Ținând cont de prevederile art.26, 101 Cod de procedură penală, instanţa de judecată judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respective.

Conform art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. Este de remarcat că, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

Conform art.61 alin.(1) şi (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Pedeapsa aplicată persoanei recunoscută vinovată trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă faptul că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea şi nu este suficientă

nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „preţul" pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

Instanţa concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri, potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia".

5.2. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei inculpatului, instanţa de judecată în conformitate cu art.7, 75 Cod penal, ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, motivul acesteia, de caracterul şi gradul pericolului social deosebit al infracţiunii comise, de personalitatea inculpatului, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia, precum și de comportamentul inculpatului

Referitor la gravitatea infracţiunii săvârşite, motivul acesteia, de caracterul şi gradul pericolului social deosebit al infracţiunilor comise, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite de Beregoi Constantin.

Infracțiunea prevăzută de art.192[1] alin.(1) Cod penal face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, or, suportul normativ al acestei concluzii derivă din interpretarea sistemică a art.192[1] alin.(1) Cod penal şi art.16 alin.(3) Cod penal.

De asemenea, instanța de judecată reține că infracțiunea comisă de către inculpatul Beregoi Constantin face parte din capitolul infracțiunii contra patrimoniului, care atentează la una din valorile supreme – dreptul de proprietate, care este garantat atât prin Constituție, cât și prin actele internaționale la care Republica Moldova este parte, iar la momentul actual, se atestă un număr semnificativ de cauze examinate în instanța de judecată referitor la această categorie de infracțiuni, ceea ce atestă că acest flagel este unul de importanță majoră, ce necesită acțiuni consistente de combatere și prevenire.

Referitor la personalitatea inculpatului Beregoi Constantin instanța de judecată reține că Beregoi Constantin anterior a fost condamnat /f.d.121/.

- Prin Sentința Judecătoriei Anenii Noi din 04 iulie 2023, Beregoi Constantin a fost recunoscut vinovat și a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 150 (o sută cincizeci) ore. /f.d.125-126/

În continuare prin Încheierea Judecătoriei Hîncești din 17 octombrie 2024, lui Beregoi Constantin i-a fost înlocuit pedeapsa rămasă neexecutată de 70 (șaptezeci) ore muncă neremunerată în folosul comunității, stabilită prin sentința Judecătoriei Anenii Noi nr.1-26/23 din 04.07.2023 în baza art.186 alin.(2) Cod penal, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității și în temeiul art.67 alin.(3) Cod penal, stabilindu-i total 17 (șaptesprezece) zile închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. /f.d.127/

Totodată, prin Sentința Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 05 iulie 2019, lui Beregoi Constantin i-a fost încetat procesul penal privind învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit.b), e) și f) Cod penal, în legătură cu faptul că părțile s-au împăcat. /f.d.133-141/

Conform cazierului contravențional în perioada de timp 01.01.2009-17.10.2024, Beregoi Constantin a fost atras la răspundere contravențională în șaisprezece cazuri și în toate cazurile pedntru contravenții din diferite capitole. /f.d.120/

Reieșind din informația expusă, instanța de judecată apreciază că inculpatul Beregoi Constantin urmează a fi apreciat ca o persoană iresponsabilă și compromițătoare, deoarece acesta a comis prezenta infracțiune la data de 13 spre 14 august 2024, adică de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție, prin aceasta demonstrând că nu a tras concluziile de rigoare privind necesitatea conformării normelor prohibitive ale legii penale, nu a conștientizat necesitatea corectării, reeducării, și gradului prejudiciabil al faptelor sale, or, acestuia fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității și în această perioadă a comis cu intenție o nouă infracțiune.

Respectiv, acest fapt va fi luat în considerare de către instanța de judecată la aplicarea pedepsei în calitate de circumstanță care caracterizează personalitatea inculpatului.

Referitor la circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, instanța de judecată reține următoarele:

Procurorul Eugeniu Țîgău, în rechizitoriu, a invocat existența circumstanțelor atenuante prevăzute de art.76 alin.(1) lit.b) și f) Cod penal, și anume: „săvîrşirea infracţiunii de către un minor sau de către o persoană care a atins vîrsta de 18 ani, dar nu a atins vîrsta de 21 de ani” și „recunoașterea vinovăției”.

De asemenea, acuzatorul de stat Eugeniu Țîgău a invocat în pledoaria finală circumstanțele atenuantă „săvîrşirea infracţiunii de către un minor sau de către o persoană care a atins vîrsta de 18 ani, dar nu a atins vîrsta de 21 de ani” și „recunoașterea vinovăției”.

Cu referire la circumstanța atenuantă invocată potrivit art.76 alin.(1) lit.b) Cod penal - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 de ani.

Instanța de judecată constată că la momentul comiterii faptei, la data de 13-14 august 2024, inculpatul Beregoi Constantin avea vârsta de 19 ani.

Respectiv, la stabilirea pedepsei în privința lui Beregoi Constantin, instanța de judecată va reține circumstanța atenuată prevăzută de art.76 alin.(1) lit.b) Cod penal, și anume săvârșirea infracțiunii de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 de ani, care au relevanță pentru cauză.

De asemenea, instanța reține în calitate de circumstanță atenuantă recunoașterea vinovăției de către inculpat și o va lua în considerare la stabilirea pedepsei, or, inculpatul Beregoi Constantin la faza de urmărire penală a recunoscut vinovăția și a dat declarații în acest sens, însă la faza de judecare a cauzei acesta nu s-a prezentat și respectiv judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate şi cercetate în şedinţa de judecată.

Subsecvent, instanța de judecată reține că procurorul Eugeniu Țîgău în rechizitoriu a invocat existența în privința inculpatului a circumstanței agravante prevăzute de art.77 alin.(1) lit.j) Cod penal, în modalitatea de săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate, provocată de consumarea alcoolului.

Cu referire la circumstanța la circumstanța agravantă invocată potrivit art.77 alin.(1) lit.j) Cod penal – săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate, provocată de consumarea substanțelor menționate la art.24, instanța de judecată reține următoarele:

Potrivit art.134^{12} Cod penal, prin stare de ebrietate se înțelege starea de dereglare psihofuncţională a organismului survenită în urma consumului de alcool, droguri și/sau alte substanțe cu efecte similare.

Conform art.24 Cod penal, persoana care a săvârșit o infracțiune în stare de ebrietate, produsă de alcool sau de alte substanțe, nu este liberată de răspundere penală.

Cauzele ebrietății, gradul şi influenţa ei asupra săvârșirii infracțiunii se iau în considerare la stabilirea pedepsei.

Instanța de judecată apreciază că starea de ebrietate şi natura ei, se constată prin efectuarea testării alcoolscopice sau examinării medicale.

Respectiv, instanța constată că în cauza penale nr.2024350219 inculpatul Beregoi Constantin a fost supus testării alcoolscopice și respectiv la data de 14.08.2024, ora 10:06 min. s-a stabilit o concentrație de alcool în aerul expirat de 0,35 mg/l. /f.d.21/

Respectiv, instanța de judecată u va reține agravanta prevăzută de art. 77 alin. (1) lit. j) Cod penal și anume săvîrșirea infracţiunii de către o persoană în stare de ebrietate.

5.3. Instanța reiterează că, conform art.192^{1} alin.(1) Cod penal, în vigoare la data săvârșirii infracțiunii, cât și la momentul examinării cauzei penale, stabilește pedeapsă cu amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 3 ani.

5.4. Potrivit art.75 alin.(2) Cod penal, în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci cînd gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară

aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată.

Curtea Europeană în jurisprudența sa s-a pronunțat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate (cauza Varga şi alţii v. Ungaria, hotărârea din 10 martie 2015, §104; cauza Norbert Sikorski v. Polonia, hotărârea din 22 octombrie 2009, §158), statuând că trebuie să se ia în considerare alternativele disponibile detenției, și nu aplicarea automată a pedepsei închisorii (cauza Kyprianou v. Cipru, hotărârea din 15 decembrie 2005, §108). Or, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârşite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârşirea infracţiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

5.5. Reieșind din principiul individualizării pedepsei, potrivit prevederilor art.75-78 Cod penal, instanțele judecătorești în toate cazurile vor aplica o pedeapsă echitabilă, ținând cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

5.6. După cu a fost menționat supra, art.192^1 alin.(1) Cod penal, în vigoare la data săvârșirii infracțiunii, stabilește două categorii de pedeapsă principală, și anume sub formă de amendă și închisoare.

Referitor la posibilitatea aplicării pedepsei sub formă de amendă în privința inculpatului Beregoi Constantin, instanța de judecată reține că inculpatul are antecedente penale, anterior a fost tras la răspundere contravențională pentru care a fost sancționat cu amendă și potrivit cazierului contravențional acestea nu au fost achitate până în prezent, prin urmare apreciază că pedeapsa penală sub formă de amendă nu și-ar realiza scopul de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane. În atare circumstanțe, instanța de judecată consideră că aplicarea unei pedepse sub formă de amendă ar avea un caracter iluzoriu.

Respectiv, în privința inculpatului Beregoi Constantin urmează a fi aplicată pedeapsa principală sub formă de închisoare.

5.7. Astfel, instanţa reţine că potrivit art.70 alin.(3^1) din Codul penal, *La aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vîrsta de 18 ani, dar nu au atins vîrsta de 21 de ani,*

care au săvîrşit infracţiune la vîrsta de la 18 pînă la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime, iar în cazul pedepsei detenţiunii pe viaţă, aceasta se comută în închisoare pe un termen de 30 de ani. În cazul în care instanţa, ţinînd cont de personalitatea infractorului, ajunge la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, aceasta poate dispune o pedeapsă în limitele prevăzute de legea penală pentru infracţiunea săvîrşită. Necesitatea aplicării pedepsei în limitele generale urmează a fi argumentată de către instanţa de judecată.

În acest sens, instanța atestă că la data comiterii infracțiunii 13 spre 14 august 2024, inculpatul Beregoi Constantin avea vârsta de 19 ani.

Respectiv, inculpatul Beregoi Constantin beneficiază de reducerea cu o treime din maximul pedepsei, și astfel limita maximă a pedepsei prevede închisoare de 2 (doi) ani.

5.8. Conducându-se de criteriile de stabilire a pedepsei analizate în pct.5.2. al prezentei sentințe, luând în considerare faptul că Beregoi Constantin a comis o infracțiune mai puțin gravă, în privința numitului au fost stabilite atât circumstanțe atenuante cât și circumstanțe agravante, de personalitatea inculpatului Beregoi Constantin, cu antecedente penale, instanța de judecată apreciază că față de inculpatul Beregoi Constantin pentru comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute de art.192[1] alin.(1) Cod penal, este echitabilă aplicarea unei pedepse principale sub formă de **închisoare pe un termen de 1 (un) an 6 (șase) luni**.

5.9. Conform art.72 alin.(3) Cod penal, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni mai puţin grave şi grave, săvîrşite cu intenţie.

Având în vedere că inculpatul Beregoi Constantin, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.192[1] alin.(1) Cod penal, care potrivit art.16 alin.(3) Cod penal, se clasifică a fi o infracțiune mai puțin gravă, care a fost comisă cu intenție, acesta urmează să execute pedeapsa în penitenciar de tip semiînchis.

5.10. Referitor la poziția apărătorului la condamnarea cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei în privința modului inculpatului Beregoi Constantin, instanța o consideră neîntemeiată, or, în speță nu este echitabilă, întrucât nu este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

În acest context, este relevant faptul că anterior Beregoi Constantin a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 04 iulie 2023 pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal, ceea ce denotă comportamentul său deviat, având tentă deja profesională pe tărâmul infracțiunilor contra patrimoniului, cel din urmă în opinia instanței de judecată nu a demonstrat și asigurat încrederea justă de a-i mai fi oferită o nouă șansă efectivă de a nu fi pusă în executare a pedeapsa sub formă de închisoare.

Astfel, prezența condamnării anterioare în comiterea infracțiunilor contra patrimoniului și prezența antecedentelor penale îl caracterizează pe Beregoi Constantin fiind un subiect de drept suficient de iscusit în măiestria delictelor penale iar acest flagel pentru a fi stopat generează imposibilitatea aplicării a prevederilor art. 90 Cod penal,

urmând deopotrivă a fi plasat în custodia statului unde în cadrul termenului ce va fi supus executării pedepsei penale să conștientizeze și să-și ajusteze comportamentul antisocial.

Prin urmare, instanța conchide că pedeapsa solicitată de către apărător prin prisma art. 90 Cod penal nu este echitabilă, întrucât nu este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Respectiv, în asemenea situații, pentru a fi atins scopul legii penale urmează a se interveni mai prompt, prin aplicarea unor sancțiuni mai severe, pentru ca inculpatul, precum și alte persoane, să-și facă concluziile de rigoare, pentru a nu fi admise pe viitor săvârșirea unor astfel de fapte prejudiciabile, calificate ca infracțiuni.

Mai mult ca atât, pedeapsa penală are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, concretizând dezaprobarea legală și judiciară atât în ceea ce privește fapta penală săvârșită, cât și în ceea ce privește persoana inculpatului.

Pe de altă parte, pedeapsa trebuie să fie astfel individualizată încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte penale similare.

Tot aici se reține că, corectarea și reeducarea condamnaților constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii.

Cu atât mai mult, atitudinea delăsătoare a inculpatului, de persistență în comiterea infracțiunilor în general, îl face incompatibil cu clemența conținută a unor pedepse non-privative de libertate.

În consecință, instanța de judecată, în speța dată, găsește neîntemeiate argumentele apărătorului și constată că scopul legii penale nu poate fi atins fără executarea reală a pedepsei cu închisoare.

5.11. Potrivit art.395 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată data de la care începe executarea pedepsei.

Potrivit art.466 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de judecată într-o cauză penală devine executorie la data când a rămas definitivă.

Având în vedere termenul pedepsei stabilite lui Beregoi Constantin, instanța de judecată apreciază că pedeapsa sub formă de închisoare, aplicată lui Beregoi Constantin prin prezenta sentință, urmează a fi pusă în executare din momentul rămânerii definitive a sentinței, cu calcularea termenului din momentul reținerii acestuia.

MĂSURA PREVENTIVĂ

6.1. În conformitate cu prevederile art.395 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

Conform art.329 alin.(1) Cod de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

6.2. Prin ordonanța din 06 noiembrie 2024, în privința lui Beregoi Constantin a fost aplicată măsura preventivă „obligarea de a nu părăsi ţara”, pe un termen de 60 zile, care

nu a fost prelungită în privința acestuia, din care considerent se atestă că la moment inculpatul nu se află sub efectul a careva măsură preventivă.

6.3. În dezbaterile judiciare acuzatorul de stat Eugeniu Țîgău a solicitat aplicarea în privința inculpatului Beregoi Constantin a măsurii preventive „obligarea de a nu părăsi țara" până la intrarea sentinței în vigoare.

Instanța constată că potrivit art.175 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul asigurării de către instanță a executării sentinței.

6.4 Astfel, instanța statuează că până când sentința va deveni definitivă, urmează de a fi aplicat inculpatului măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara.

Potrivit art.178 Cod de procedură penală, (2) Obligarea de a nu părăsi ţara constă în îndatorirea impusă bănuitului, învinuitului, inculpatului de către procuror sau de instanţa de judecată de a nu părăsi ţara fără încuviinţarea organului care a dispus această măsură, precum şi în îndeplinirea altor obligaţii prevăzute la alin.(1).

6.5. Astfel, având în vedere faptul că instanţa de judecată a adoptat soluţia aplicării faţă de acesta a pedepsei sub formă de închisoare, cu executarea reală a acestuia, pentru a asigura executarea efectivă a acestuia, instanţa de judecată consideră necesar de a aplica în privința lui Beregoi Constantin măsura preventivă „obligarea de a nu părăsi țara", cu punerea acesteia în executare imediat, până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe.

Prin urmare, se obligă inculpatul Beregoi Constantin de a nu părăsi teritoriul Republicii Moldova fără încuviințarea instanței, de a nu se ascunde de instanță, de a se prezenta la citarea instanţei de judecată şi de a comunica acesteia despre schimbarea domiciliului.

6.6. Potrivit art.178 alin.(4) Copia de pe hotărîrea definitivă a procurorului sau a instanţei, adoptată în condiţiile prezentului articol, se trimite organului de poliţie în a cărei rază teritorială locuieşte învinuitul, inculpatul sau, după caz, organelor de frontieră pentru executare şi ridicarea provizorie a paşaportului în cazul prevăzut în alin.(2). În conformitate cu prevederile art.175 alin.(2) Cod de executare, executarea obligaţiei de a nu părăsi ţara se asigură de către organul afacerilor interne în a cărui rază teritorială se află domiciliul prevenitului.

CORPURILE DELICTE

7.1. Cu referire la prevederile art.385 alin.(1) pct.13), art.397 alin.(3) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte.

7.2. Potrivit art.162 alin.(1) Cod de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvîrşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulaţie este interzisă vor fi predate instituţiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sînt cerute de persoane ori instituţii interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii şi alte valori dobîndite pe cale criminală sau asupra cărora au

fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceştia nu sînt identificaţi, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenenţa acestor obiecte, litigiul se soluţionează în ordinea procedurii civile. Banii marcaţi, asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat, Banii sau alte valori materiale utilizate din contul mijloacelor financiare alocate pentru activitatea specială de investigaţii, în scop de identificare a intenţiilor şi de verificare a sesizării cu privire la săvârşirea infracţiunii, se trec la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delicte rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delicte, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

7.3. Potrivit materialelor cauzei penale se atestă că prin Ordonanța din 16.10.2024, a fost recunoscut în calitate de corp delict: - automobilul de model *****cu numerele de înmatriculare *****, ridicate la 10.10.2024, de la Barbaroș Eugeniu administratorul autoservisului ÎI „Barbaroșa Eugeniu”, transmise spre păstrare la Barbaroș Eugeniu administratorul autoservisului ÎI „Barbaroșa Eugeniu” (f.d.90-91).

7.4. Reieșind din faptul că corpul delict: automobilul de model *****cu numerele de înmatriculare *****, ce aparține cu drept de proprietate părții vătămate Iovu Iulian, conform certificatului de înmatriculare nr.237600113 /f.d.37/, în conformitate cu art.162 alin.(1) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de judecată apreciază că acesta urmează a fi restituit proprietarului Iovu Iulian IDNP 2002500059654, din momentul devenirii irevocabile a prezentei sentințe.

ACŢIUNEA CIVILĂ

8.1. Potrivit jurisprudenţei CtEDO (hotărârea Tonchev vs Bulgaria din 19.11.2009), Curtea a recunoscut încălcarea art.6 CEDO prin nesoluționarea acțiunii civile în procedura penală şi a statuat că, „... în situația în care sistemul intern permite reclamanților să introducă o acțiune civilă alăturată procesului penal, statul are obligația să se asigure că aceştia se bucură de garanțiile fundamentale prevăzute de art.6 ale Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale din 04 noiembrie 1950”.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, (cauza Boldea vs. România 15.02.2007, nr. 19.997/02), dreptul la un proces echitabil, garantat de art.6 alin.1 din Convenție, înglobează, printre altele, dreptul părților la proces de a prezenta observațiile pe care le consideră relevante pentru cauza lor, acest drept nu poate fi considerat efectiv decât dacă aceste observații sunt într-adevăr „ascultate”, adică analizate temeinic de către instanța sesizată. Cu alte cuvinte, art.6 implică în special, în sarcina instanței, obligația de a proceda la o analiză efectivă a mijloacelor, argumentelor și propunerile de probe ale părților (vezi Perez vs. Franța (12.02.2004, nr. 47.287/99); și Van de Hurk vs. Olanda (19.04.1994).

8.2. Conform art.219 alin (1) Cod de procedură penală, *acţiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de*

judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârşirea acesteia. (2) Persoanele fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot intenta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin: 1) restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârşirii faptei interzise de legea penală; 2) compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calității, aspectului comercial, precum şi repararea bunurilor deteriorate; 3) compensarea venitului ratat în urma acțiunilor interzise de legea penală 4) repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputației profesionale. (3) Prejudiciul material se consideră legat de săvârşirea acțiunii interzise de legea penală dacă el se exprimă în cheltuieli pentru: 1) tratamentul părții vătămate şi îngrijirea acesteia; 2) înmormântarea părții vătămate; 3) plata sumelor de asigurare, indemnizațiilor şi pensiilor; 4) executarea contractului de depozit al bunurilor. (4) La evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranţei în viaţă, pierderea onoarei prin defăimare, suferinţele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

Potrivit art.221 alin.(1) Cod de procedură penală, *acțiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părţii civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătoreşti. (2) Cod de procedură penală, acțiunea civilă se intentează faţă de / bănuit, învinuit, inculpat, faţă de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau faţă de persoana care poate fi responsabilă de acţiunile învinuitului, inculpatului.*

Potrivit art.19 Cod civil, *repararea prejudiciului (1) În condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel.(2) Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată lea suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum şi profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat). (3) Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferințele fizice şi psihice, precum şi diminuarea calității vieții. În cazul vătămării sănătății, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacități a corpului uman (prejudiciu biologic). (4) Pierderea şansei se repară doar dacă ea constă în dispariția actuală şi certă a unei eventualități favorabile. Mărimea acestui prejudiciu corespunde şansei pierdute şi nu poate fi egală cu avantajul care ar fi rezultat din şansă dacă ea se materializa. (5) Repararea prejudiciului presupune repunerea persoanei lezate în situația în care s-ar fi aflat dacă prejudiciul nu se producea.*

Potrivit art.1998 alin.(1) Cod civil, cel care *acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune*.

În corespundere cu prevederile art.2036 Cod civil, (1) *În cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. (2) Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial*.

Potrivit art.2037 Cod civil*, (1) mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. (2) Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luînd în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate. (3) La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.*

Tragerea la răspundere civilă poate avea loc cu respectarea cumulativă a următoarelor condiții: infracțiunea să fi produs prejudiciul; între infracțiunea săvârșită și prejudiciul reclamat să existe un raport de cauzalitate; prejudiciul trebuie să fie cert; prejudiciul să nu fi fost reparat; să existe manifestarea de voință a celui vătămat de a fi despăgubit.

8.3. Prin Ordonanța din 24.10.2024 (f.d.72), emisă de către ofițerul de urmărire penală al SUP a IP Telenești, inspector superior Nina Dubic, a fost dispus de a a-l recunoaște pe Iovu Iulian în calitate de parte vătămată.

8.4. Prin Ordonanța din 24.10.2024 (f.d.78), emisă de către ofițerul de urmărire penală al SUP a IP Telenești, inspector superior Nina Dubic, a fost dispus de a-l recunoaște pe Iovu Iulian în calitate de parte civilă.

La etapa judecării cauzei în fond, partea civilă Iovu Iulian a înaintat în ședință de judecată o cerere de intentarea acțiunii civile, prin care solicită de a încasa de la Beregoi Constantin în beneficiul lui Iovu Iulian a sumei de 287462,33 lei și 2500 euro cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune, a sumei de 50 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de asistență juridică.

În motivarea acțiunii civile a indicat că la 16 octombrie 2024 de către organul de urmărire penală al IP Telenești a fost pornită urmărirea penală în baza art.192^1 alin.(1) Cod penal.

Susține că potrivit rechizitoriului, s-a constatat că: „*În noaptea de 13 spre 14 august 2024, ora exactă ne fiind stabilită, aflându-se în raionul Teleneşti, localitatea Sărătenii Veci în preajma domiciliului lui Adrian Munteanu urmărind scopul răpirii dar nu şi a însuşire automobilul de marca ***** cu numere de înmatriculare ***** ce aparţine cu dreptul de proprietate lui Iulian Iovu, profitând de lipsa de prudenţă a celui din urmă, a sustras cheile de la automobil, s-a urcat la volanul automobilului în cauză cu scopul de a se plimba prin localitatea Sărătenii-Vechi din raionul Telenești.*

Ulterior, tot la data de 14 august 2024 în rezultatul comiterii unui accident rutier soldat cu deteriorarea automobilul în cauză, acesta a fost abandonat în apropiere de ieșirea din localitatea Sărătenii-Vechi din raionul Telenești."

Prin urmare, lui Iovu Iulian i-a fost cauzat un prejudiciu material considerabil, or, conform expertizei extrajudiciare cu nr.324/09A din 10.09.2024 asupra automobilului de model „***** cu numărul de înmatriculare ***** a fost constata valoarea pagubei materiale urmare a implicării acestuia în accident rutier, în sumă de 287462,33 lei.

De asemenea, indică partea civilă că a suportat și un prejudiciu moral, or, el a rămas fără bunul său personal, automobilul, nu a putut încasa nici mijloacele financiare pe care le putea obține, fiindu-i provocat un sentiment de dezamăgire, incomodității, deoarece a fost lipsit de posibilitatea de a se deplasa cu automobilul său și respectiv estimează valoarea prejudiciului moral în sumă de 50000 lei.

Ulterior, partea civilă Iovu Iulian a înaintat în ședință de judecată o cerere de concretizare a acțiunii civile, prin care solicită de a încasa de la Beregoi Constantin în beneficiul lui Iovu Iulian a sumei de 287462,33 lei și 2500 euro cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune, a sumei de 50 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de asistență juridică.

8.5. În cadrul ședinței de judecată, partea vătămată Iovu Iulian a susținut cererea de chemare în judecată înaintată și a solicitat instanței de judecată de a fi încasat de la inculpatul Beregoi Constantin în beneficiul părții vătămate Iovu Iulian, prejudiciu material în sumă de 287462,33 lei și 2500 euro și a sumei de 50 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

8.6.Cu referire la prejudiciul material, instanța de judecată reține că la acțiunea civilă, partea vătămată Iovu Iulian a anexat probatoriu, ce atestă valoarea prejudiciului material pretins din contul inculpatului Beregoi Constantin și anume actul de examinare a mijlocului de transport auto cu nr.324/09A din 10.09.2024 asupra automobilului de model marcă „***** cu numărul de înmatriculare *****, potrivit căreia s-a constatat că valoarea pagubei materiale urmare a implicării automobilului în accident rutier este de 287462,33 lei.

Referitor la suma prejudiciului material în sumă de 2500 eur, instanța reține că în ședința de judecată martorul Barbaroșa Eugeniu a declarat că „ *Eu le-am propus suma de 3500 eur pentru automobilul avariat. ...Ulterior, în aceiași noapte, pe la ora 03.00 am fost telefonat de Beregoi Constantin de pe numărul său de telefon 068769637 și mi-a comunicat că este de acord cu suma de 3500 eur."*

Astfel, instanța de judecată concluzionează a admite acțiunea civilă în latura materială și respectiv consideră necesar de a încasa din contul lui Beregoi Constantin în beneficiul părții civile Iovu Iulian suma de 287462,33 lei și 2500 euro cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

8.7. Referitor la prejudiciul moral pretins de către Iovu Iulian, instanța de judecată reține următoarele:

Aprecierea prejudiciului moral se face în funcție de circumstanţele cauzei, unde este necesar să se ia în considerare valoarea nepatrimonială lezată, însemnătatea pe care o are această valoare pentru persoana vătămată. Un alt criteriu constă în durata menţinerii

consecinţelor vătămărilor, adică durata prejudiciului, deoarece urmările pot fi temporare, trecătoare sau permanente. Durata menţinerii consecinţelor este un criteriu de apreciere a prejudiciului distinct de criteriul importanţei. Un alt criteriu este criteriul intensităţii durerilor fizice şi psihice. Aceasta depinde de valoarea lezată.

Aprecierea cuantumului prejudiciului moral cauzat victimei, urmează a fi apreciat de către instanţa de judecată după intima convingere, care se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu şi în funcţie de circumstanţele cauzei.

Ţinând cont de împrejurări, se urmărește scopul ca evaluarea să nu fie una subiectivă ori pentru a nu se ajunge la o îmbogăţire fără just temei (vezi Decizia Curții de Apel Chișinău, nr.1a-1940/16 privind învinuirea lui HUSSAIN Naser Hamed în comiterea art.155 CP).

În ședință judiciară s-a stabilit cu certitudine că partea vătămată Iovu Iulian a avut de suportat prejudiciu de natură morală. Estimarea daunei morale suportate de către aceasta se probează prin faptul că acțiunea comisă de inculpatul Beregoi Constantin a adus atingere și atentează asupra relațiilor sociale privind dreptul de proprietate, astfel prin însăși natura faptelor în privința părții vătămate Iovu Iulian, a infracțiuni din capitolul infracțiunilor contra patrimoniului, din categoria celor mai puțin grave, cu siguranță s-au cauzat consecințe negative care se produc asupra stării psihice a lui Iovu Iulian, prin crearea stării de frică, nesiguranță, disconfort personal.

În așa mod, o recompensă neechitabilă ar crea repulsie față de actul de justiție în sine, menit a restabili echitatea.

Conform acțiunii civile privind repararea prejudiciului moral solicitat de partea civilă Iovu Iulian, se atestă că, aceasta cere încasarea de la inculpatul Beregoi Constantin, a sumei de 50000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

În împrejurările enunțate, instanța de judecată consideră că prejudiciul moral cauzat, în sumă de 50000 lei, de la Beregoi Constantin pentru partea vătămată Iovu Iulian, va fi proporțională, suficientă și echitabilă la caz, prin care se va acorda părții vătămate, cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral suferit de pe urma acțiunilor inculpatului.

Astfel, instanța de judecată ținând cont de practica CEDO privitor la modul de încasare a prejudiciului moral apreciază ca întemeiată solicitarea de a încasa de la inculpatul Beregoi Constantin în beneficiul părții vătămate Iovu Iulian, suma de 50000 (cincizeci mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral.

9. Potrivit materialelor cauzei penale în cauza penală examinată cheltuieli judiciare n-au fost suportate.

10. Pornind de la premisele enunțate și în conformitate cu dispozițiile art.341, 384, 385, 389, 392-395, 397 Cod de procedură penală, instanţa de judecată, -

H O T Ă R Ă Ş T E:

Beregoi Constantin, născut la *****, IDNP *****, se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.192[1] alin.(1) Cod penal și i se stabilește pedeapsa

sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Pedeapsa sub formă de închisoare, aplicată lui Beregoi Constantin prin prezenta sentință, urmează a fi pusă în executare din momentul rămânerii definitive a sentinței, cu calcularea termenului din momentul reținerii acestuia.

Se aplică în privința inculpatului Beregoi Constantin măsura preventivă „obligarea de a nu părăsi țara”, cu punerea acesteia în executare imediat, până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe.

Se admite acțiunea civilă înaintată de către partea civilă Iovu Iulian împotriva inculpatului Beregoi Constantin, privind încasarea prejudiciului material cauzat prin infracțiune și moral.

Se încasează de la Beregoi Constantin în beneficiul lui Iovu Iulian, suma de 287462,33 (două sute optzeci și șapte mii patru sute șaizeci și două,33) lei și 3500 (trei mii cinci sute) eur, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

Se încasează de la Beregoi Constantin în beneficiul lui Iovu Iulian, suma de 50000 (cincizeci mii) lei cu titlu de prejudiciu moral.

Corpul delict: automobilul de marcă „*****” cu n/î *****, care potrivit recipisei din 10.10.2024 se păstrează la Barbaroșa Eugeniu administratorul autoservisului ÎI „Barbaroșa Eugeniu”, se restituie proprietarului Iovu Iulian, la intrarea sentinței în vigoare.

Sentința motivată pronunțată în ședință publică la 20 iunie 2025.

Sentința este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei (sediul Telenești).

Președintele ședinței,
Judecător Gheorghe Ciobanu